

poder matar cap àguila adulta. Desconeixem si els adults van ésser morts posteriorment. D'ençà d'aquest lamentable fet no hem pogut recollir cap més referència de cria o presència de l'Àguila daurada a Montserrat. Totes les dades posteriors fan referència només a la presència de l'Àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*).

Per bé que la posta normal d'*Aguila chysaetos* és de dos ous, com assenyalen molts autors per Ibèria (DELIBES, M. *et. al.*, 1975, *Acta Vertebrata* 2; NOVAL, A. 1975, *Aves de Presa*, i altres) es produeixen lluites entre ambdós polls (difícilment explicables, doncs en molts casos el menjar no els manca) que acaben amb la vida d'un d'ells. Alguns autors com THIOLLAY, J.M. (1967, *Alauda* 35) xifren aquesta mortalitat en un 70 % en els nius ocupats per dos polls. Altres autors (NOVAL, *op cit*) indiquen que una alimentació abundosa i constantment aportada pels pares podria contribuir a pujar amb èxit ambdós polls.

En el nostre cas sembla doncs que les condicions, antany, del massís eren prou òptimes per tal de mantenir a la parella d'àguiles i fins i tot permetre'ls-hi pollades reeixides de dos polls.

ANTONI BORRÀS *

JOSEP ESCALES *

MARCEL·LÍ PUIGDELLÍVOL *

* Grup Autònom de Manresa de la ICHN
Universitat Politècnica. Manresa.

OBSERVACIONS DE FALCÓ CAMARROIG (*FALCO VESPERTINUS*) A LA SETENA REGIÓ (BAGES I BERGUEDÀ)

Les citacions de Falcó camarroig al Principat s'han multiplicat en el decurs dels darrers anys, probablement a causa de l'argument d'observadors per una banda i per l'altra sembla ésser que el falcònid apareix amb més regularitat pel que fa al darrer decenni. No obstant això, a Catalunya la franja costanera és la que concentra la majoria de contactes, essent probablement l'Empordà la zona on la seva presència és més regular (SARGATAL, Y LLINÀS, 1978, "Els ocells de l'Empordà").

Nosaltres ja donàrem referència de l'espècie en un article anterior (BORRÀS *et. al.* 1977, "Sobre fenologia, status y distribució de accipitriformes en la província de Barcelona"), on el citàrem al litoral barcelonès i bastant a l'interior, a la comarca d'Osona. Sortosament hem tornat a repetir observacions a la Catalunya interior, concretament a les comarques del Berguedà i del Bages.

La primera dada del Berguedà fou obtinguda al capvespre del 15.05.1978 a la colònia Rosal, prop de Berga. Un exemplar mascle estava posat en uns fils de telègrafs, des dels quals es llençava a un rostoll per capturar insectes. Mostrà una conducta molt refiada que ens va permetre d'apropar-nos amb l'automòbil fins a uns quinze metres i fotografar-lo tranquil·lament mentre ell continuava caçant. L'esmentada línia telegràfica resta situada prop del riu Llobregat i al costat mateix de la carretera Manresa-Berga, que esdevé molt transitada.

Posteriorment el 12.06.1978 a la tarda, observàrem un falcó en vol, prop de la mateixa zona, que dissortadament no podem assegurar que es tractés del falcó camarroig, si bé era un falcó molt fosc que, malgrat les deficientes condicions de l'observació, ens recordà un mascle de *F. vespertinus*. Aquestes dades esdevenen les més interiors a Catalunya.

No havíem citat l'espècie al Bages malgrat dues dades obtingudes per un de nosaltres a Santpedor el maig de 1978 i a Sant Fruitós de Bages el 27.04.1980. Les observacions es produïren en condicions que no permeteren donar el registre com a segur. Per aquest motiu no fou inclòs a la llista dels ocells del Bages (BORRÀS, 1980).

Al capvespre del 2.05.1981, en una visita rutinària que efectuàrem al Llobregat al terme de Cabrianes, vam tenir l'oportunitat d'observar un mascle posat en unes branques seques de la cúspide d'un pollancre (*Populus nigra*) ben bé emplaçat a la riba esquerra del riu, des d'on dominava una àmplia zona del mateix.

Repetirem l'observació el 10.05.1981 a les 18 h. solar. Un mascle probablement el mateix, estava posat en un pollancre jove ben bé vora l'aigua. Romangué allí força estona fins que en apropar-nos sortí volant i féu un parell de passades sobre el riu, fins que es tornà a posar en un altre pollancre. Al cap d'una estona el vam veure volar novament sobre l'aigua. Realitzàrem l'observació en companyia de R. Ferrer i D. Camps.

El 17.05.1981, un de nosaltres amb companyia de R. Hartasánchez, té l'oportunitat d'observar-lo caçant durant un període d'unes dues hores. El falcó es mostrà molt aquerenciat a uns cables elèctrics que travessen un erm, en el qual capturava insectes. Poguérem apropar-nos-hi molt, gairebé fins sota, mentre ell no deixava de mirar-nos. Fugí, però no tardà gaire a tornar, i en veure'ns es refugià entre el brançam de les pollancre més altes. Paral·lelament, l'altre firmant, prospectà l'altra riba i l'observà fent passades sobre el riu i sobre les pollancre del ribatge, ja cap el vespre. Cal dir que en totes les ocasions es tractava del mateix exemplar, un mascle.

Pensem que totes les referències són del mateix especímen que romangué a la zona durant aquest període. Malgrat les visites efectuades al matí o migdia, no aconseguíem mai veure'l ni posat ni caçant. Suposem que durant gran part del dia es refugiava en una arbreda de pollancre alts no gaire lluny de la ribera, centrant el màxim d'activitat a la tarda i capvespre.

L'observació al Berguedà i aquestes del Bages tenen com a punts concomitants l'ésser més actiu al capvespre, el veure'l caçar insectes des d'un lloc descobert sobre terrenys planers, el mostrar-se força refiat i l'estar ambdues localitats a la riba del Llobregat, la qual pot utilitzar com a via de migració per la Catalunya central, tal com ho fan altres rapinyaires (BORRÀS *et. al.*, 1977, ob. cit., i BORRÀS, 1980, ob. cit). En altres indrets d'Europa s'observa en estols, mentre que nosaltres sempre n'hem observat un sol exemplar.

L'única dada de pas postnupcial la varem fer el 3.10.1981, al terme de Sant Fruitós de Bages. Un exemplar mascle passà volant per sobre d'uns conreus, a baixa altura, en direcció sud-oest. Concorda amb les anteriors observacions pel fet d'ésser efectuada al capvespre, però aquest cop lluny dels corrents fluvials.

ANTONI BORRÀS i HOSTA
BERNAT SOLER i ANTICH

Grup Autònom de Manresa de la ICHN
Universitat Politècnica. Manresa.